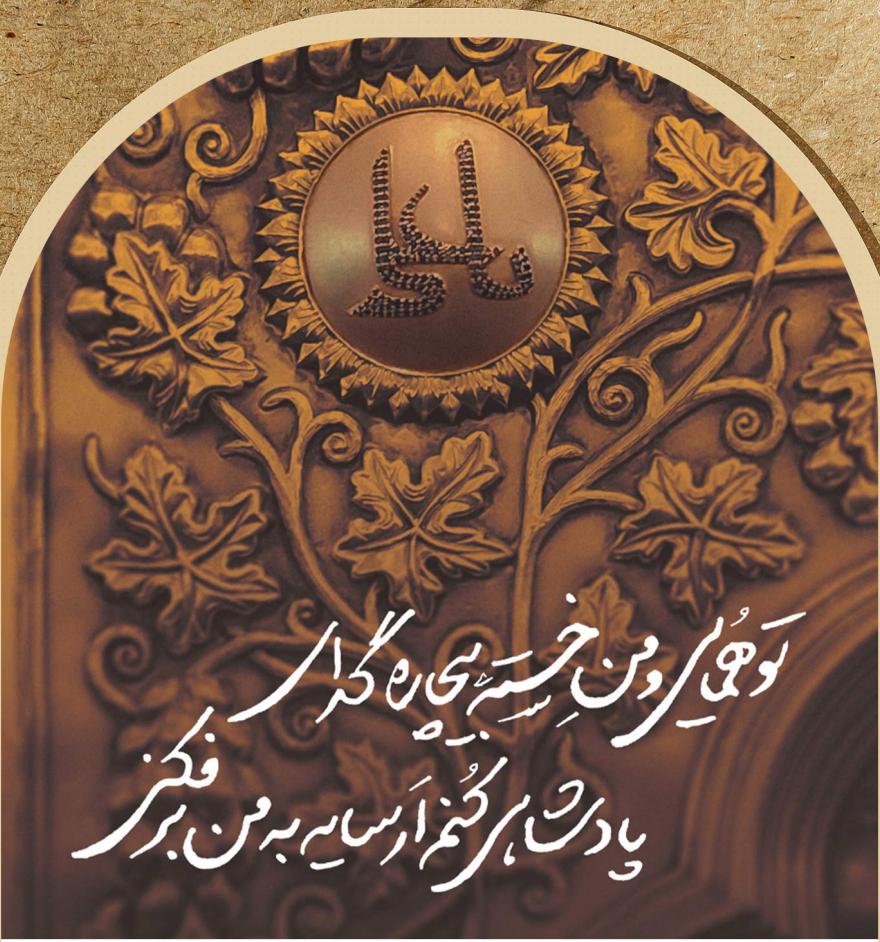

تو حق را در من خسته یی ره گدا
یادش هر کجاست آرسایه به من بر فکر

ما با شما سخن می‌گویم

سَعِدَ مَنْ وَالَاكُمْ

مجموعه منبر مکتوب یا موضوع مهدویت و غدیر
به سفارش واحد پژوهش بنیاد فرهنگی حضرت مهدی موعود علیه السلام

بنیاد ملی مکتوب حضرت مهدی موعود علیه السلام

مبحث سوم: مسیر خوشبختی یا بدبختی از کجا می‌گذرد؟

آیا ما در معرفی غدیر و اصلی‌ترین پیام آن، رسانه بوده‌ایم؟ وقتی آدم به جزئیات ماجرای بزرگ غدیر با دقت نگاه می‌کند متوجه شاهکار هنری و الهی با عظمت غدیر می‌شود. چقدر هوشمندانه و حساب شده پایه‌های غدیر پی‌ریزی شده است و اگر می‌گذاشتند غدیر محقق بشود چه تمدن باشکوه و بی بدیلی شکل می‌گرفت و ما امروز این همه بدبختی و نکبت در عالم بشریت نداشتیم.

منشأ مشکلات امروز بشر، ناسپاسی از غدیر

شما باورتان می‌شود مشکلات امروز جامعه ما و جهان بشریت ربطی به قدرشناسی نسبت به غدیر دارد؟ راوی می‌گوید از امام باقر علیه السلام درباره آیه ۳۱ سوره رم پرسیدم که «فساد، در خشکی و دریا به خاطر کارهایی که مردم انجام داده‌اند آشکار شده است»؛ حضرت فرمود:

«به خدا سوگند، آن روزی بود که انصار گفتند: "از ما یک نفر (رهبر) و از شما یک نفر (رهبر)؛ عَنْ أَبِي جَعْفَرٍ علیه السلام قَالَ قُلْتُ: «ظَهَرَ الْفُسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ أَيْدِي النَّاسِ»، قَالَ ذَلِكَ وَ

اللَّهِ يَوْمَ قَالَتْ الْأُنْصَارُ مِنَّا رَجُلٌ وَ مِنْكُمْ رَجُلٌ» (تفسیر قمی، ج ۲، ص ۱۶۰)
این روز همان روزی که بود که غدیر ناسپاسی شد.

در واقع به قول خودمان وقتی غدیر ناسپاسی شد. عالم را فساد گرفت. فساد چه زمانی از بین می‌رود؟ وقتی که مصلح، ظهور کند، مظاهر فساد از بین می‌رود. فساد یعنی تمام مشکلات اقتصادی و اجتماعی و معنوی و مادی بشر. نه فقط فسق و فجور.

حضرت زهرا علیها السلام چقدر زیبا آینده بشریت را با ماجرای غدیر ترسیم کردند فرمودند: «اما والله لو تركوا الحق على اهله و اتبعوا عترة نبيهم لما اختلف في الله تعالى اثنان، لورثها سلف عن سلف، و خلف بعد خلف، حتى يقوم قائمنا، التاسع من ولد الحسين؛ به خدا قسم اگر حق را برای اهلش رها می‌کردند و از عترت پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم تبعیت می‌نمودند یکتاپرستی در جهان تحقق می‌یافت و دو نفر با هم در توحید اختلاف پیدا نمی‌کردند و پیوسته در طول دوران این مدیریت درست سیاسی از امام به امام دیگر منتقل می‌شد تا آنکه امام قیام کننده قیام می‌کرد که نهمین فرزند حسین هست». (کفایه الاثر، ص ۱۹۹)

چرا غدیر را باید به جهان معرفی کنیم؟

غدیر در واقع نقشه راه رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم برای نجات بشریت تا قیامت بود. یک نقشه راهبردی کلان؛ ما باید غدیر را به جهان معرفی کنیم و بگوییم برای حل مشکلات امروز جهان، ما نیاز به مدیریتی داریم که در غدیر قرار بود بر مدار هستی قرار بگیرد.

این مشکلات جهان بشریت طبیعی نیست؛ بلکه دست ساز مدیریت غلطی هست که امروز مدعی هست می تواند عالم را مدیریت کند در حالی که هر روز ما شاهد جرم و جنایت و غارت همین سیاستمداران مدعی هستیم.

طراحی رسانه شدن غدیر توسط رسول خدا ﷺ

پیامبر به هدایت الهی از تمام ظرفیت های زمانه خودشان برای رسانه ای کردن و جریان سازی ماجرای غدیر استفاده کردند. واقعاً پیامبر به دنبال جریان سازی و فراگیر شدن خبری بود که در حجة الوداع قرار بود اتفاق بیفتد.

ما باید به صورت ویژه از شخصیت نازنین رسول الله ﷺ تشکر کنیم که چه یادگاری گران بهایی را برای ما هدیه دادند. یا رسول الله ﷺ ممنونیم که ما را متصل به غدیر کردی.

دشمنان غدیر؛ دشواری های غدیر

شما فکر نکنید غدیر به این سادگی اتفاق افتاد؛ یکی از دشواری های غدیر، دشمنان غدیر بود. غدیر از همان روز اول دشمنان زیادی داشت، خار چشم خیلی ها شد. دهان خیلی ها را بست. دشمن ولایت را ورشکست کرد.

دشمنان سرسختی که برخی حاضر شدند جان دهند ولی چشم دیدن آنچه که در غدیر رخ داد را نداشتند. گفت یا رسول الله ﷺ اگر می گویی علی امام هست همین الان عذاب را نازل کن.^۱

^۱ «لَمَّا كَانَ يَوْمُ غَدِيرِ حُمٍ قَامَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ خَطِيباً فَأَوْجَزَ فِي خُطْبَتِهِ ثُمَّ دَعَا عَلِيَّ بْنَ أَبِي طَالِبٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ فَأَخَذَ بِضَبْعِهِ ثُمَّ رَفَعَ يَدَيْهِ حَتَّى رُئِيَ بَيَاضُ إِبْطَيْهِمَا ... فَبَلَغَ ذَلِكَ الْخَارِثُ بْنُ الثُّعْمَانِ الْفُهْرِيُّ فَرَحَلَ رَاجِلَتَهُ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَيْهَا وَرَسُولُ اللَّهِ ص إِذْ ذَاكَ بِمَكَّةَ حَتَّى انْتَهَى إِلَى الْأَبْطَحِ فَأَنَاحَ نَاقَتَهُ ثُمَّ عَقَلَهَا ثُمَّ جَاءَ إِلَى النَّبِيِّ [ص] ... وَإِنَّهُ لَمُعْصَبٌ وَإِنَّهُ لَيَقُولُ اللَّهُمَّ إِنْ كَانَ مَا قَالَ مُحَمَّدٌ حَقًّا فَأَمْطِرْ عَلَيْنَا جِجَارَةً

حضرت زهرا عليها السلام بعد از این ماجرا به علی عليه السلام فرمودند:
یا ابالحسن! فکر نکن دشمن تو فقط همین کسی بود که آمد و ابراز
تنفر کرد، بلکه دشمنان دیگری هم هستند که این کینه و نفرت
را نسبت به تو در دلشان دارند اما چیزی نمی گویند؛ أَتُظَنُّ يَا
أَبَا الْحَسَنِ إِنَّ هَذَا الرَّجُلَ وَحْدَهُ؟ وَاللَّهِ مَا هُوَ إِلَّا طَلِيعَةُ قَوْمٍ يَلْبَثُونَ
أَنْ يَكْشِفُوا عَنْ وُجُوهِهِمْ أَقْنِعَتَهَا عِنْدَمَا تَلُوخٌ لَهُمُ الْفُرْصَةُ».

(سیره حلبی، ج ۳، ص ۳۰۸ و ۳۰۹)

برخی از کسانی که در غدیر حضور داشتند وقتی که دیدند
پیامبر دستان امیرالمؤمنین را بالا بردند به همدیگر می گفتند به
چشم های او نگاه کنید که مانند چشم دیوانه ای می چرخد؛ فَلَمَّا
أَنْ رَأَوْهُ رَافِعاً يَدَيْهِ قَالَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ انْظُرُوا إِلَى عَيْنَيْهِ تَدُورُ
كَأَنَّهَا عَيْنَا مَجْنُونٍ». (کافی، ج ۴، ص ۵۶۷)

انتخاب بهترین زمان و مکان برای رساندن پیام غدیر و رسانه ای شدن آن

در هر صورت عزم رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم بنا بر دستور الهی محکم
بود تا غدیر محقق شود لذا رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم بهترین زمان را برای
رسانه ای کردن ماجرای غدیر استفاده کردند یعنی موسوم حج.
فرمود: «بلال به مردم بگو فردا هیچ کسی باقی نماند مگر اینکه
به سوی غدیر بیاید البته کسانی که مشکل جسمی دارند و علیل
هستند معذورند؛ يَا بِلَالُ نَادِ فِي النَّاسِ أَنْ لَا يَبْقَى غَدًا أَحَدٌ إِلَّا
عَلِيلٌ إِلَّا خَرَجَ إِلَى غَدِيرِ خُمٍ». (امالی صدوق، ص ۳۵۵)

مِنْ السَّمَاءِ تَكُونُ نَقْمَةً فِي أَوَّلِنَا وَآيَةً فِي آخِرِنَا... فَلَمَّا خَرَجَ مِنَ الْأَبْطَحِ رَمَاهُ اللَّهُ بِحَجَرٍ مِنَ السَّمَاءِ فَسَقَطَ
عَلَى رَأْسِهِ وَخَرَجَ مِنْ دُبُرِهِ وَسَقَطَ مَيِّتًا فَأَنْزَلَ اللَّهُ فِيهِ سَائِلٌ بِغَذَابٍ وَاقِعٍ» (تفسیر فرات/ص ۵۰۴)

مردم می‌دانستند این حجة الوداع هست و پیامبر هم فرموده بود هر کسی می‌تواند به حج بیاید.

قدم بعدی برای رسانه‌ای کردن ماجرای غدیر توسط رسول الله ﷺ، این بود که بهترین مکان را انتخاب کردند، غدیر شاهره بوده است.

در ماجرای غدیر با توجه به اطلاع‌رسانی قبلی از همه ملل و اقوام آمدند. تنوع قومیتی و جمعیتی چشمگیر، بیش از صد هزار نفر غدیر را درک کردند. حالا شما ببینید این جمعیت به شهرها و سرزمین‌های خودشان برمی‌گردند و زبان به زبان می‌گردد که ماجرای غدیر از چه قرار بوده است.

اگر اعلان ولایت در همان شهر مدینه اتفاق می‌افتد معلوم نبود الان ما خبری از غدیر داشتیم. الان صد هزار نفر غدیر را درک کردند، غدیر ناسپاسی شد حالا اگر در مدینه این اتفاق رخ می‌داد دیگر نمی‌دانم آیا ما امروز خبر از عالی‌ترین خبر آن، نبأ عظیم؛ یعنی امیرالمؤمنین و ولایت او داشتیم یا خیر؟

خدا رحمت کند علامه امینی را که مدارک و اسناد غدیر را در کتاب شریف الغدیر به صورت مبسوط جمع کرده‌اند. این نتیجه تدبیر نبوی در برگزاری غدیر در مرکز اجتماع مسلمین بود.

طبق دستور پیامبر اکرم ﷺ، بیش از یک صد و بیست هزار نفر همراه ایشان برای اجتماع در آنجا حرکت کردند، وقتی جمعیت به غدیر خم رسید، حضرت فرمودند: «أَيُّهَا النَّاسُ أَجِيبُوا دَاعِيَ اللَّهِ أَنَا رَسُولُ اللَّهِ؛ ای مردم! دعوت‌کننده خدا را اجابت

کنید، من فرستاده خدایم.» (تفسیر عیاشی، ج ۲، ص ۹۸)

سه روز ماجرای غدیر طول کشید.^۱ این طول کشیدن هم خیلی معنا دار بود. به یک روز بسنده نکردند. تمام بشود برود. نه سه روز طول می کشد تا این رخداد مهم ثبت تاریخی شود.

عنصر هنر شعر در رسانه شدن غدیر

از سوی دیگر از ظرفیت شعر و هنر هم بهره جستند. شعر که در سرزمین جاهلیت چقدر جایگاه رفیعی دارد. حسان بن ثابت از پیامبر ﷺ در خواست کرد تا در مورد غدیر شعری بگوید، و با اجازه حضرت اولین شعر غدیر را سرود.

بخشی از اشعار حسان این بود پیامبرشان در روز غدیر در سرزمین خم به آنها ندا داد (و چه ندا دهنده گرانقدری) فرمود: مولا و پیامبر شما کیست؟

آنها بدون چشم پوشی و صریحاً پاسخ دادند: خدای تو، مولای ما است و تو پیامبر مایی و ما در پذیرش ولایت تو سرپیچی نخواهیم کرد.

پیامبر ﷺ، به علی علیه السلام گفت: برخیز زیرا من تو را بعد از خودم امام و رهبر انتخاب کردم. حاضرین به غائبین برسانند!

بعد یک دستور مهم دادند، فرمودند در ماجرای غدیر رسانه باشید، حاضرین به غائبین اطلاع رسانی کنند. فرمودند: مَعَاشِرَ النَّاسِ إِنِّي أَدْعُهَا إِمَامَةً وَ وَرَاثَةً فِي عَقْبِي إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَ قَدْ بَلَغْتُ مَا بَلَغْتُ حُجَّةً عَلَى كُلِّ حَاضِرٍ وَ غَائِبٍ وَ عَلَى كُلِّ أَحَدٍ مِمَّنْ

۱. عَنْ أَبِي جَعْفَرٍ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ ع أَنَّهُ قَالَ: حَجَّ رَسُولُ اللَّهِ ص مِنَ الْمَدِينَةِ وَ قَدْ بَلَغَ جَمِيعَ الشَّرَائِعِ قَوْمَهُ غَيْرَ الْحَجِّ وَ الْوَلَايَةِ ... وَ تَدَاكُّوا عَلَى رَسُولِ اللَّهِ وَ عَلَى عَلِيٍّ ع فَصَافَقُوا بِأَيْدِيهِمْ فَكَانَ أَوَّلَ مَنْ صَافَقَ رَسُولَ اللَّهِ ص الْأَوَّلُ وَ الثَّانِي وَ الثَّلَاثُ وَ الرَّابِعُ وَ الْخَامِسُ وَ بَاقِي الْمُهَاجِرِينَ وَ الْأَنْصَارِ وَ بَاقِي النَّاسِ عَلَى طَبَقَاتِهِمْ وَ قَدَرٍ مَنَازِلِهِمْ إِلَى أَنْ صَلَيْتُ الْمَغْرِبَ وَ الْعَتَمَةَ فِي وَفْتٍ وَاحِدٍ وَ صَلَّوْا الْبَيْعَةَ وَ الْمَصَافَقَةَ ثَلَاثًا. «(احتجاج، ج ۱، ص ۶۶؛ روضة الواعظین، ج ۱، ص ۹۹) (با اندکی تفاوت)

شَهِدَ أَوْ لَمْ يَشْهَدْ وَلَمْ يُؤَلَدْ فَلْيُبَلِّغِ الشَّاهِدُ الْغَائِبَ وَالْوَالِدُ الْوَلَدَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ؛ همانا من امامت را به صورت وراثت تا روز رستاخیز در آیندگان خود به ودیعه می‌سپرم و همانا آنچه را باید تبلیغ کنم تبلیغ کردم و غدیر اتمام حجت است برای هر حاضر و غایب و بر هر کس چه در اینجا حاضر است و چه حاضر نیست و هنوز متولد نشده است. همانا شاهدان به غایبان تبلیغ کنند و پدران به فرزندان تا روز قیامت تبلیغ کنند.»

(روضه الواعظین، ج ۱، ص ۹۶)

آیا ما خبرنگار خوبی برای غدیر بودیم؟

ما در واقعه غدیر دو بَلِّغ داریم یک «بَلِّغ» به رسول الله هست از جانب پروردگار عالم که یا رسول الله ابلاغ کن مأموریت خودت را (المائدة: ۶۷) و یک «بَلِّغ» هم از جانب پیغمبر به امتش هست که می‌فرماید حاضرین به غایبین برسانند. پیامبر در ابلاغ غدیر با توجه به تمام ظرفیت‌های زمانه خودشان سنگ تمام گذاشتند. ولی آیا ما در انجام رسالتی که پیامبر بر دوش ما گذاشت در معرفی غدیر حرکتی کردیم؟ آیا ما خبرنگار خوبی برای غدیر بودیم؟

و شما بدانید غدیر تنها جایی است که پیغمبر فرمود حاضرین به غائبین برسانند و هیچ جای دیگر نفرمودند؛ وَإِنَّمَا أَمْرُ الْعَامَّةِ أَنْ يُبَلِّغُوا مَنْ لَقُوا مِنَ الْعَامَّةِ بِإِيجَابِ طَاعَةِ الْأَئِمَّةِ مِنْ آلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَإِيجَابِ حَقِّهِمْ وَلَمْ يَقُلْ ذَلِكَ فِي شَيْءٍ مِنَ الْأَشْيَاءِ غَيْرِ ذَلِكَ»

(سلیم، ج ۲، ص ۶۵۵)

اهل بیت مبلغ غدیر | فضیلت اطعام روز غدیر

فدای اهل بیت علیهم السلام بشوم خودشان مبلغ غدیر بودند. امام صادق علیه السلام می فرماید:

«وَأَطْعِمُ إِخْوَانَكَ وَ أَكْثِرُ بَرَّهُمْ وَ أَقْضِ حَوَائِجَ إِخْوَانِكَ إِعْظَامًا لِيَوْمِكَ؛ در روز غدیر، برادران دینی ات را اطعام کن و به آنها زیاد خوبی کن و نیازهای برادرانت را برآورده کن به خاطر تعظیم روز غدیر» (اقبال الاعمال، ج ۱، ص ۴۷۵)

امام رضا علیه السلام در فضیلت اطعام روز غدیر فرمود: «مَنْ أَطْعَمَ مُؤْمِنًا كَانَ كَمَنْ أَطْعَمَ جَمِيعَ الْأَنْبِيَاءِ وَ الصِّدِّيقِينَ؛ کسی که مؤمنی را در روز غدیر غذا دهد مانند فردی است که تمام پیامبران و صدیقین را غذا داده است.» (همان)

امیرالمؤمنین علیه السلام خطبه جمعه را ایراد فرمود و نماز جمعه را مانند نماز عید برگزار کرد. آنگاه با فرزندان و شیعیانش به سوی خانه امام حسن علیه السلام رفت؛ جایی که برای ایشان غذایی آماده شده بود. و ثروتمندان و فقیران، با بهره‌مندی از بخشش و عطای او، به سوی خانواده‌های خود بازگشتند. «أَخَذَ فِي خُطْبَتِهِ الْجُمُعَةِ وَ جَعَلَ صَلَاتَهُ جُمُعَةً صَلَاةَ عِيدٍ وَ انْصَرَفَ بِوُلْدِهِ وَ شِيعَتِهِ إِلَى مَنْزِلِ أَبِي مُحَمَّدٍ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ علیه السلام بِمَا أَعَدَّ لَهُ مِنْ طَعَامِهِ وَ انْصَرَفَ غَنِيُّهُمْ وَ فَقِيرُهُمْ بِرَفْدِهِ إِلَى عِيَالِهِ؛ آنگاه حضرت خطبه جمعه را خواندند و نماز جمعه‌شان را نماز عید قرار دادند و سپس با فرزندان و شیعیانش به منزل امام حسن علیه السلام که برایشان غذا تدارک دیده بود رفتند، و غنی و فقیر از آن غذا برای اهل و عیال خویش بردند.» (همان، ج ۱، ص ۴۶۴)

امام رضا علیه السلام سنت شان این بود که عید غدیر هر کسی به خانه ایشان می آمد او را برای شام، نگه می داشت و وقتی می خواست برود، به او هدایای متنوعی - از انگشتر تا پارچه تا هدایای مختلف - می داد تا برای بچه هایش ببرد.^۱

غدیر را شلوغ کنیم

گاهی ما در خانه خودمان غدیر را شلوغ نمی کنیم که بچه ها بپرسند بابا مگر چه خبر هست؛ اینقدر بریز و بپاش می کنی؟! امیرالمؤمنین علی علیه السلام در سخنرانی خود، به مؤمنین سفارش می کرد که وقتی از اینجا رفتید، بروید به خانواده هایتان رسیدگی کنید - مثلاً - بروید بهترین غذا را برای خانواده خودتان تهیه کنید؛ «عُودُوا رَحِمَكُمُ اللَّهُ بَعْدَ انْقِصَاءِ مَجْمَعِكُمْ بِالتَّوَسُّعَةِ عَلَى عِيَالِكُمْ» (اقبال الاعمال، ج ۱، ص ۴۶۳).

عید غدیر را خیلی عجیب گرامی می داشتند. امام صادق علیه السلام می فرماید:

«غدیر در آسمان ها شناخته شده تر و مشهورتر از زمین است؛ إِنَّ يَوْمَ الْغَدِيرِ فِي السَّمَاءِ أَشْهَرُ مِنْهُ فِي الْأَرْضِ» (تهذيب الاحكام، ج ۶، ص ۲۵)

فرمود: «هر یک درهمی که شما در راه خدا صدقه بدهی، انفاق کنی یا صلّه بدهی - در روزهای عادی - ده برابر حساب می شود، اما روز عید غدیر اگر این کار را انجام دهی، دویست هزار برابر

^۱ «أَنَّهُ شَهِدَ أَبَا الْحَسَنِ عَلِيَّ بْنَ مُوسَى الرِّضَا ع فِي يَوْمِ الْغَدِيرِ وَ يَحْضُرَتِهِ جَمَاعَةٌ مِنْ خَاصَّتِهِ قَدْ اخْتَبَسَهُمْ لِلْإِفْطَارِ وَ قَدْ قَدَّمَ إِلَى مَنَازِلِهِمُ الطَّعَامَ وَ الْبَرَّ وَ الصَّلَاتَ وَ الْكِسُوَةَ حَتَّى الْخَوَاتِيمَ وَ النَّعَالَ وَ قَدْ غَيَّرَ مِنْ أَحْوَالِهِمْ وَأَحْوَالِ خَاشِيَتِهِ وَ جَدَّدَتْ لَهُ اللَّهُ غَيْرَ الْآلَةِ الَّتِي جَرَى الرِّثْمُ بِإِنْتِدَالِهَا قَبْلَ يَوْمِهِ وَ هُوَ يُذَكِّرُ فَضْلَ الْيَوْمِ» (مصباح المتعجد، ج ۲، ص ۷۵۲)

برایتان حساب می‌شود؛ فَالَّذِينَ فِيهِ بِمِائَتِي أَلْفٍ دِرْهَمٍ وَالْمَزِيدُ
مِنَ اللَّهِ عَزَّوَجَلَّ. (اقبال الاعمال/ ۶۳/۱)

چرا اهل بیت علیهم‌السلام خواستند امروز را شلوغش کنیم؟ شیرینی و
شکلات پخش کنیم؛ مگر چه خبر بوده هست؟

مهم‌ترین پیام غدیر چیست؟

مهم‌ترین خبر و پیام غدیر چیست؟ شما مهمانی گرفتید، هدیه
دادید؟ غدیر را شلوغ کردی. اما حقیقت غدیر مگر چیست که
پیامبر فرمود حاضرین به غایبین ماجرای غدیر را برسانند؛ ما
وقتی نام غدیر خم را می‌شنویم، توجهمان به چه موضوعی جلب
می‌شود؟ موضوع ولایت، کدام جنبه ولایت معمولاً به چشم
می‌آید؟ آیا این‌طوری نیست که ولایت بیشتر جنبه اعتقادی برای
ما پیدا کرده است و حال آنکه ولایت، جنبه کاملاً سیاسی دارد
امیرالمؤمنین علیه‌السلام فرمود:

«فَمَا الْوَلَايَةُ غَيْرَ الْإِمَارَةِ عَلَى الْأُمَّةِ؛ ولایت معنای جزا مارت و
حاکمیت بر امت ندارد» (سلیم، ج ۲، ص ۶۵)

مقام معظم رهبری رحمته‌الله فرمودند: «واقعۀ غدیر خم، منطق روشن
و مستحکم اسلام در برابر نگاه سکولار است چرا که غدیر خم
مظهر توجه و تأکید اسلام بر حکومت‌داری و سیاست به شمار
می‌رود. مسئله نصب امیرمؤمنان علیه‌السلام به دست پیامبر
عظیم‌الشان صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم اسلام به معنای نصب جنبه‌های معنوی
نیست چرا که جنبه‌های معنوی قابل نصب نیست و معنای
حقیقی این واقعه مبارک، توجه به امر حکومت و مدیریت جامعه
است و این درس بزرگ غدیر برای مسلمانان است.» (۲۱ مهر ۱۳۹۱)

در سخن دیگری فرمودند: «عید غدیر، عید ولایت است، عید سیاست است» (۱۸ اردیبهشت ۱۳۷۵) اگر می‌خواهیم از غدیر غربت زدایی کنیم باید این نگاه منتقل بشود. رابطه غدیر خم و سیاست بسیار مستحکم و اصیل و عمیق هست. این باید تبیین بشود. اینکه ساحت سیاست آن قدر مقدس هست که قدیسی مثل امیرالمؤمنین علیه السلام باید بر مسند حاکمیت تکیه بزند.

تأثیر سیاست بر خوشبختی و بدبختی جهان بشریت

باید به جهان اعلام کنیم تمام بدبختی بشریت امروز به خاطر این است که سیاست دست ولایت طاغوت است و تنها راه نجات و خوشبختی بشریت از این فلاکت بازگشت به غدیر و جریان ولایت است. ولایت به معنای سیاست و مدیریت جامعه است. ما درباره مهم ترین عامل تأثیرگذار بر خوشبختی و بدبختی جهان بشریت یعنی سیاست می‌خواهیم سخن بگوییم.

سیاست به عنوان ساختار تصمیم‌سازی و مدیریت منابع، مهم ترین بستر اثرگذار بر خوشبختی یا بدبختی مردم است. وقتی سیاست در اختیار نظام‌هایی باشد که محورشان قدرت‌طلبی، انباشت سرمایه و گسترش نفوذ است، حاصل آن زندگی‌ای می‌شود که در آن طعم خوشبختی به ندرت چشیده می‌شود. فرمود: «وَإِذَا تَوَلَّى سَعَى فِي الْأَرْضِ لِيُفْسِدَ فِيهَا وَيُهْلِكَ الْحَرْثَ وَالنَّسْلَ»؛ وقتی نظام سلطه مسلط شد، در زمین فساد می‌کند و کشاورزی و نسل را نابود می‌کند» (بقره، ۲۰۵) سیاست غلط کارش نابودی خوشبختی مردم است.

سیاست تعیین می‌کند که چه کسی آسایش داشته باشد و چه کسی در فشار بماند. از وضعیت اقتصادی تا روابط اجتماعی، از مدرسه تا خانه، همه چیز به تصمیم‌های سیاسی گره خورده است. وقتی این تصمیم‌ها از مسیر طبیعی انسان فاصله بگیرند، نتیجه‌اش احساس بی‌معنایی و بی‌سرانجامی در زندگی است. در مقابل، اگر سیاست بر پایه‌ای بنا شود که در آن خوشبختی مردم هدف اصلی باشد، نه ابزار، آنگاه می‌توان انتظار داشت که آرامش، ثبات، امید و رضایت وارد زندگی شود. وقتی سیاست برای ساختن انسان طراحی شود، نه برای بهره‌کشی از او، امکان تجربه خوشبختی بالا می‌رود. به همین دلیل بازگشت به غدیر، تنها یک امر اعتقادی نیست، بلکه بازگشت به نوعی سیاست است که جهت زندگی را به سوی خوشبختی واقعی تغییر می‌دهد.

دم از علی علیه السلام زدن ولی از هدف غدیر سخن نگفتن جفاست

کسانی که این جنبه غدیر را، نمی‌پردازند در واقع به غربت غدیر دامن می‌زنند هرچند بالای منبر فضائل علی بن ابی‌طالب علیه السلام بگویند.

انقلاب اسلامی ما صورت عینی تحقق یافته بخشی از غدیر خم است. آنهایی که دم از امیرالمؤمنین علیه السلام می‌زنند و دم از غدیر می‌زنند؛ ولی ریشه و ثمره غدیر را می‌زنند؛ یعنی انقلاب اسلامی، خودشان را مسخره کردند. باید علیه این تفکر قیام کرد؛ کاری کرد؟

تو مگر نمی‌گویی غدیر را قبول داری؟ غدیر یک واقعه سیاسی بود. غدیر یعنی سیاست. نظر شما درباره سیاست چیست؟ بگو

تا بگویم غدیر را فهمیدی یا نه؟ بعضی‌ها می‌گویند من با سیاست کار ندارم؛ شما با سیاست کار نداری؟ پس نگو من غدیری هستم. مگر در غدیر چه اتفاقی افتاد، آیا غدیر چیزی به امیرالمؤمنین علیه السلام اضافه کرد؟

در غدیر چیزی به مقامات معنوی امیرالمؤمنین علیه السلام اضافه نشد

مقام معظم رهبری علیه السلام فرمودند: «مسئله نصب امیرمؤمنان به دست پیامبر عظیم‌الشان اسلام به معنای نصب جنبه‌های معنوی نیست چراکه جنبه‌های معنوی قابل نصب نیست و معنای حقیقی این واقعه مبارک، توجه به امر حکومت و مدیریت جامعه است و این درس بزرگ غدیر برای مسلمانان است.»

(۱۸ اردیبهشت ۱۳۷۵)

سیاست شأن امامت

سیاست از شئون امامت است. امام رضا علیه السلام در طولانی‌ترین روایت درباره امامت که مشهور است به روایت جامعه مثل زیارت جامعه در فرازی در معرفی امام می‌فرماید: «امام عَالِمٌ بِالسِّيَاسَةِ مَفْرُوضُ الطَّاعَةِ» (کافی، ج ۲، ص ۲۰۲)

چون او علم سیاست را دارست اطاعت او بر همه واجب است. چقدر این جملات عقلانی است. هر کسی عالم تر به سیاست و مدیریت، هست، قدرت در دست اوست و او باید اطاعت بشود. حالا غدیر عید سیاست هست یا عید ولایت؟ غدیر هم عید سیاست هست هم عید ولایت. غدیر نشان داد که معنویت اسلام با سیاست اسلام یکی هست. چقدر امام درست اسلام را می‌فهمید

می فرمود: واللّٰه اسلام تمامش سیاست است. اسلام دین سیاست است قبل از اینکه دین معنویات باشد. سیاست شغل انبیاست.»
(صحیفه امام ج ۱ ص ۲۷۰ و ج ۶ ص ۴۶۷ و ج ۱۳ ص ۴۴۳)

غدير حقيقي در ظهور

البته عيد غدير حقيقي در زمان ظهور امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشريف اتفاق می افتد. چون امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشريف مدير سياسی جهان خواهد شد و کام همه بشریت را به شیرینی غدير شیرین می کند.
مهدویت امتداد غدير است. وقتی غدير سياسی شد، مهدویت و امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشريف هم یک امر سياسی است. حضرت که نمی آیند کلاس اخلاق در جهان بگذارند، می آیند برای حکمرانی.

امام زمان عقیدتی

ببینید رفقا! اگرچه امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشريف یک نفر هست؛ اما گاهی اوقات امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشريف شما با امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشريف بغل دستی شما زمین تا آسمان متفاوت هست؟

علاقه های ما امام زمان های ما را می سازند، بعضی ها امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشريف عقیدتی را دوست دارند. فقط در حد یک عقیده خشک و خالی امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشريف را می پسندند نه کمتر نه بیشتر.

حالا ببخشید اجازه می دهید این امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشريف در عقیده شما، یک تأثیری هم در سبک زندگی شما بگذارد؟ با زبان بی زبانی می گویند: «نه دیگر؛ ببخشید پای امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشريف را به زندگی ما باز نکن؛ بخواهد حضرت سبک زندگی ما را تغییر دهد.»

دیدنی بعضی‌ها قرآن را در حد سفره عقد یا رحل مجلس ختم می‌خواهند، حکایت این جماعت هم همین هست.

بعضی‌ها امام زمانِ باب الحوائجی را دوست دارند

بعضی‌ها امام زمانِ باب الحوائجی را دوست دارند. وقتی گرفتار می‌شوند، می‌روند به جمکران و درب‌خانه صاحب‌الزمان را رها نمی‌کنند؛ البته اینها حتماً رابطه‌شان عمیق‌تر هست حداقل سوراخ دعا را گم نکرده‌اند؛ اما مثلاً رابطه اینها با امام‌زمانشان مثلاً همان کسانی هست که قرآن درباره آنها می‌فرماید: «بعضی وقتی گرفتار می‌شوند در خانه خدا را ول نمی‌کنند؛ اما وقتی از کشتی گرفتاری‌ها رها می‌شوند دیگر خدایشان را فراموش می‌کنند.» (یونس، ۲۲)

امیرالمؤمنین علیه السلام به مردم خودش فرمود:

«مرا به خاطر خودتان می‌خواهید؛ أَتَنْتُمْ تُرِيدُونَنِي لِأَنْفُسِكُمْ.»

(نهج‌البلاغه، خطبه ۱۳۶)

چقدر زشت است امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشریف به آدم نگاه کند، بگوید: «نه ایشان مرا برای خودم نمی‌خواهد برای خودش مرا می‌خواهد.» امام صادق علیه السلام فرمودند: «سلمان امام زمانی‌ای بود که دلش را با امامش تنظیم می‌کرد نه امام‌زمانش را با دلش؛ إِيْتَاؤُهُ هَوَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ علیه السلام عَلَى هَوَى نَفْسِهِ.» (امالی طوسی، ص ۱۳۳)

من نفی نمی‌کنم اینکه گرفتار بشویم درب خانه اهل بیت و امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشریف برویم، اصلاً به ما گفته‌اند برویم، توسل یعنی همین. اما در این حد ماندن که فقط زمانی که نیاز داریم بیایم و

بعد برویم دنبال کار و زندگی خودمان این بد هست وگرنه
به قول معروف: «درب این خانه را رها کنم کجا بروم؟»

امام زمانی های حبی و عشقی

بعضی رابطه شان با امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشریف عاشقانه هست. غروب
جمعه می شود دلشان برای حضرت تنگ می شود. یک اشکی
برای حضرت می ریزند آدم حسرت او را می خورد. در فراق حضرت،
شعر می خواند، خیلی اوقات مداحی های ما به این سمت کشیده
می شود. ذائقه مردم را تغییر می دهند. یک امام زمان معشوقی
که با او من یک رابطه فردی دارم و بس... را برای مردم درست
می کنند؛ اما حالا بیا برویم با این حضرت جهان را نجات دهیم؛
معلوم نیست پای کار حضرت باشند یا خیر؟ زبان حالشان
که این طوری نیست.

امام زمانی های دعای ندبه ای

و مهم ترین ویژگی آن امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشریف

اما بعضی ها امام زمانشان، امام زمان دعای ندبه هست. امام
زمان دعای ندبه چه امام زمانی هست؟ امام زمانی که در دعای
ندبه معرفی می شود دو تا ویژگی مهم دارد یکی به شدت این امام
زمان سیاسی هست و دیگر اینکه این امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشریف به شدت
جهانی عمل می کند و جهانی هست. یعنی منتظر امام زمانی
هستند که قرار هست با او جهان را نجات دهند و معادلات قدرت
را تغییر دهند.

اگر هم با حضرت عشق بازی می کند با یک امام سیاسی و جهانی عشق بازی می کنند. می گویند: «کجایی که ما دورت بگردیم در حالی تو در میان جمع پرچم جهانی ات را برافراشته ای و جهان را نجات دادی؛ می گویند کجاست امام زمانی که کمر مستکبرین عالم را می شکند؟ أَتَرَانَا نَحُفُّ بِكَ وَأَنْتَ تَوُمُّ الْمَلَأَ، وَ قَدْ مَلَأْتَ الْأَرْضَ عَدْلًا، وَأَذَقْتَ أَعْدَاءَكَ هَوَانًا وَ عِقَابًا، وَأَبْرَتِ الْعُتَاةَ وَ جَحْدَةَ الْحَقِّ، وَ قَطَعْتَ دَابِرَ الْمُتَكَبِّرِينَ، وَ اجْتَثَثَ أَصُولَ الظَّالِمِينَ، وَ نَحْنُ نَقُولُ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ». (دعای ندبه)

کجاست امامی که بنیان های شرک و نفاق را نابود می کند

می گویند: «کجاست امامی که بنیان های شرک و نفاق را نابود می کند؛ اَيْنَ هَادِمِ أُبُيَّةِ الشِّرْكِ وَ النِّفَاقِ» (دعای ندبه)؛ الان بنیان های شرک کجاست؟ آیا تمدن غرب و آمریکا بنیان شرک هست یا نیست؟ یا تخمش را ملخ خورده است؟ آیا بنیادهای فکری اقتصاد غربی بنیان شرک نیست؟ آیا کاخ سفید بنیان شرک نیست؟ حتما یک چیزی هست که حضرت آن را نابود می کند، آن چیست؟

بنیان شرک و نفاق کجاست؟

بی خود نیست آمریکایی ها وقتی آمدند عراق، دنبال مهدی عجل الله تعالی فرجه الشریف می گشتند. آنها فهمیدند کسی که بنای تمدن توحشی آنها را - که بر روی قتل و غارت و وحشی گری و کثافت بنا شده - چه کسی قرار هست نابود کند؛ بعد امام زمانی ها نمی فهمند با چه امامی قرار هست چه تمدنی را نابود کنند؟

می‌گویند: «کجاست آن امام زمانی که شکوه و قدرت‌نمایی سرکشان را از بین می‌برد؛ أَئِنَّ قَاصِمُ شَوْكَةِ الْمُعْتَدِينَ» (دعای ندبه) الان مظاهر قدرت‌نمایی زورگویان کجاست؟ برای این امام زمان سیاسی گریه می‌کنند. قیمت این اشک‌ها زمین تا آسمان فرق میکند با امام زمانی که فقط با آن رابطه شخصی دارم و دلتنگ او هستم.

امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشریف کدام امام‌زمانی‌ها را دوست دارد؟

حالا شما قضاوت کن امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشریف کدام امام‌زمانی‌ها را دوست دارد؟ منتظر اوست. امیرالمؤمنین می‌زد تو صورتش می‌فرمود: «عمار کجاست؟ أَئِنَّ عَمَّارَ» (نهج البلاغه، خطبه ۱۸۲)

بعد فرمود: «مثل عمارها کجا هستند؟» مثل عمارها چه ویژگی دارد؟ «أَئِنَّ نَظَرَاؤُهُمْ مِنْ إِخْوَانِهِمُ الَّذِينَ تَعَاقَدُوا عَلَى الْمَنِيَّةِ وَأُبْرِدَ بِرُءُوسِهِمْ إِلَى الْفَجَرَةِ؛ کجایند همانند آنان از برادرانشان که پیمان جانبازی بستند، و سرهایشان را برای ستمگران فرستادند؟» (نهج البلاغه، خطبه ۱۸۲) امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشریف عمار می‌خواهد، عمارها، بار از دوش امام بر می‌دارند نه بار روی دوش امامشان بگذارند.

امام خمینی رحمته الله علیه امام‌زمانی بود که بار برداشت

امام خمینی رحمته الله علیه امام‌زمانی بود که بار برداشت. امام سجاد علیه السلام فرمود: «مردم زمان غیبت از نظر عقلی برترند به قدری که غیبت امام آنها مثل زمان حضور حضرت هست؛ يَا أَبَا خَالِدٍ إِنَّ أَهْلَ زَمَانٍ غَيْبَتِهِ الْقَائِلِينَ بِإِمَامَتِهِ وَ الْمُتَنَزِّهِينَ لِظُهُورِهِ أَفْضَلُ مِنْ أَهْلِ كُلِّ زَمَانٍ لِأَنَّ اللَّهَ تَبَارَكَ وَ تَعَالَى أَعْطَاهُمْ مِنْ

الْعُقُولِ وَ الْأَفْهَامِ وَ الْمَعْرِفَةِ مَا صَارَتْ بِهِ الْغَيْبَةُ عِنْدَهُمْ بِمَنْزِلَةِ
الْمُشَاهَدَةِ» (کمال الدین، ج ۱، ص ۳۲۰)

حالا چرا امام حجّه الله علیه می تواند بار بردارد؟ چون امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشریف،
امام خمینی حجّه الله علیه کاملاً سیاسی بود. مردم را سیاسی تربیت کرد،
خدا به واسطه او دل ها را بیدار کرد.

انقلاب اسلامی، بزرگترین اقدام برای ظهور بود. چرا؟ چون امام
زمانی را به مردم معرفی کرد که سیاسی است و این حقیقت و
واقعیت حرکت این امام هست و قرار هست این انقلاب مقدمات
آن قیام جهانی را رقم بزند. پس امروز هم ظلم می کنند به امام
زمان عجل الله تعالی فرجه الشریف جریاناتی که امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشریف غیر سیاسی را به مردم
معرفی می کنند. اینها همان کسانی هستند که قرآن درباره آنها
می فرماید: «يَعْرِفُونَ نِعْمَتَ اللَّهِ ثُمَّ يُنْكِرُونَهَا» (نحل، ۸۳).

ناراحتی امام صادق علیه السلام، از امام زمانی های غیر سیاسی

امام صادق علیه السلام چقدر از دست این امام زمانی های غیر
سیاسی ناراحت هست خدا می داند. راوی می گوید از حضرت
پرسیدم عبادت در دوران حکومت ظلم با فضیلت تر هست یا
عبادت در دوران حکومت حق با امامی که ظهور کرده است؟

حضرت فرمود: «عبادت در دورانی که امام غایب هست و در
حکومت باطل قرار دارید با فضیلت تر است از زمان ظهور دولت
حق؛ وَ اللَّهُ عِبَادَتُكُمْ فِي السِّرِّ مَعَ إِمَامِكُمْ الْمُسْتَتِرِ فِي دَوْلَةِ الْبَاطِلِ
وَ تَخَوُّفُكُمْ مِنْ عَدُوِّكُمْ فِي دَوْلَةِ الْبَاطِلِ وَ حَالِ الْهُدْنَةِ أَفْضَلُ مِمَّنْ
يَعْبُدُ اللَّهَ عَزَّ وَ جَلَّ ذِكْرُهُ فِي ظُهُورِ الْحَقِّ مَعَ إِمَامِ الْحَقِّ الظَّاهِرِ فِي
دَوْلَةِ الْحَقِّ» بعد حضرت کلی از فضیلت عبادت در دوران غیبت

امام و در زمان تسلط حکومت ظالم گفتند تا اینکه راوی پرسیدند: «قُلْتُ جُعِلْتُ فِدَاكَ فَمَا تَرَى إِذَا أَنْ نَكُونَ مِنْ أَصْحَابِ الْقَائِمِ وَ يَظْهَرُ الْحَقُّ وَ نَحْنُ الْيَوْمَ فِي إِمَامَتِكَ وَ طَاعَتِكَ أَفْضَلُ أَعْمَالًا مِنْ أَصْحَابِ دَوْلَةِ الْحَقِّ وَ الْعَدْلِ فدايت شوم، نظر شما چیست؟ آیا بهتر است ما از یاران قائم عَلَيْهِ السَّلَام باشیم، وقتی که حق ظاهر می شود؟ یا این که در همین زمان، که تحت امامت و فرمانبری شما هستیم، اعمالمان برتر از اعمال یاران حکومت حق و عدالت است؟ این آدم معلوم هست دنبال خودش هست نه امام زمانش؛ حضرت چه جوابی دادند؟ فَقَالَ سُبْحَانَ اللَّهِ أَمَا تُحِبُّونَ أَنْ يُظْهِرَ اللَّهُ تَبَارَكَ وَ تَعَالَى الْحَقَّ وَ الْعَدْلَ فِي الْبِلَادِ وَ يَجْمَعَ اللَّهُ الْكَلِمَةَ وَ يُؤَلِّفَ اللَّهُ بَيْنَ قُلُوبٍ مُخْتَلِفَةٍ وَ لَا يَعْصُونَ اللَّهَ عَزَّ وَ جَلَّ فِي أَرْضِهِ وَ تُقَامَ حُدُودُهُ فِي خَلْقِهِ وَ يَرِدَّ اللَّهُ الْحَقَّ إِلَى أَهْلِهِ فَيُظْهِرَ حَتَّى لَا يَسْتَخْفِيَ بِشَيْءٍ مِنَ الْحَقِّ مَخَافَةَ أَحَدٍ مِنَ الْخَلْقِ؛ سبحان الله!! شما دوست ندارید که خدای - تبارک و تعالی - حق و عدالت را در بلاد ظاهر کند؟ و وحدت کلمه پدید آورد؟ و میان دل های پراکنده الفت دهد؟ و مردم خدا را در روی زمینش نافرمانی نکنند؟ و حدود خدا در میان خلقتش اجرا شود و خدا حق را به اهلش برگرداند تا حق آشکار شود و از ترس هیچ يك از مردم حق پوشیده نگردد، (اینها نتایجی است بسیار بزرگ و سودمند برای همگان که از ظهور امام زمان و برقراری دولت حق بدست می آید و چگونه می شود که مسلمان، این آرزو را نداشته باشد.». (کافی، ج ۱، ص ۳۳۴) این امام زمان سیاسی، غدیر را محقق می کند. غدیری که اصلش سیاسی است. ما باید از قدرت غدیر و تاثیر غدیر بر قدرت بگوییم.

گلایه های حضرت زهرا علیها السلام از فراموشی غدیر

نباید این حقیقت غدیر فراموش شود. حقیقت غدیر فراموش شد که فاطمه علیها السلام پشت در رفت و فریاد زد: «مگر غدیر را فراموش کرده اید؛ اَنَسِيتُمْ يَوْمَ غَدِيرِ حُمٍّ؟» (احقاق الحق، ج ۲۱، ص ۲۶)

فریاد فاطمه زهرا علیها السلام بر سر مردمی بود که غدیر را فراموش کردند و نتیجه آن فاجعه بزرگ شد که فاطمه علیها السلام فدای ولایت شد تا پیام غدیر به گوش من و شما برسد. در هیاهوی کوچه گم نشود.

آیا ولایت، با معجزه، برکات آسمان و زمین را برای مردم به ارمغان می آورد یا با مدیریت صحیح؟

یادمان باشد اصلی ترین پیام غدیر، به عنوان بزرگ ترین عید معنوی ما، عید سیاست بود و پیوند سیاست و دین؛ لذا زهرای مرضیه علیها السلام به مردم می فرمود اگر حاکمیت را به علی می سپردید زندگی خودتان آباد می شد. حضرت زهرا علیها السلام فرمود: «وَلَفَتِ حَتَّ عَلَيْهِمْ بَرَكَاتٌ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ؛ برکات آسمان و زمین بر آنان گشوده می شد». (خطبه فدکیه) آیا ولایت، با معجزه برکات آسمان و زمین را برای مردم به ارمغان می آورد یا با مدیریت صحیح؟

ان شاء الله هر وقت یاد ولایت افتادید، یاد حاکمیت و سیاست و آبادانی زمین بیفتید که در ظهور محقق می شود، با غدیر نگاهمان را به دنیا تغییر دهیم. با غدیر یادمان باشد که مدیریت ولایت دنیای ما را آباد می کند. با غدیر یاد مولایمان امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشریف بیفتیم.